

15 listopada 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

F16t 1/34

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 356.

Kl. 13 d 27.

Heinrich Wichmann,
Brema (Niemcy).

Stojące naczynie do odwadniania pary, w którym strumień pary zostaje rozdzielony zapomocą umieszczonego w niem przewodu gwiazdowego.

Zgłoszono: 2 czerwca 1920 r.

Udzielono: 10 lipca 1924 r.

Pierwszeństwo: 25 sierpnia 1915 r. (Austria).

Wynalazek usuwa wadę dotychczas znanych naczyń do odwadniania pary, polegającą na tem, że para odwodniona pozostaje jeszcze w niektórych miejscach w styczności ze skropliną lub wchłania krople bryzgowe, powstające przy spotykaniu się dwóch strug wody. Zupełnie pewne oddzielanie wody od pary osiąga się według niniejszego wynalazku w ten sposób, że ramiona przewodu gwiazdowego, doprowadzającego parę do naczynia, rozchodzą się wewnątrz powierzchni wyobrażonego płaszcza stożkowego skośnie do tworzącej go, wdół ku ściankom naczynia, i odchyłone wchodzą do komór, utworzonych przez przepierzenia, tak, że para opuszcza naczynie po łuku, zawróconym ku górze, wydzielona zaś z niej w komorach woda uchodzi z naczynia przez dno.

Na rysunku przedstawiony jest jako przykład w przekroju pionowym i poziomym ustrój w kształcie naczynia stojącego, przysposobionego do włączenia w przewód parowy. Mokłą parę doprowadza się do stojącego cylindrycznego naczynia (*g*) przez przewód (*a*) z rozchodzącymi się w kształcie gwiazdy, skośnie ku dołowi skierowanymi króćcami wylotowymi (*b*). Para płynie z początku w kierunku strzałek (*n, o*), a następnie, wskutek napotkania ścianek odbojowych (*c*) i przegród (*d*), zawraca. Kierownicze rynny (*e*) do skropliny tworzą martwe przestrzenie, przez które para nie przechodzi, a w których zbiera się tylko woda według kierunku strzałek (*s*) i uchodzi z nich przez szczeliny (*f*). Para, pod wpływem uderzenia o ścianki (*c*), kieruje się drogą oznaczoną przez strzałki (*r, k*).

Woda odpływa przez otwory (*h*), urządzone w dnie (*m*) naczynia. Komory naczynia, w których wywołuje się zmianę kierunku pary, są utworzone przez wbudowanie stojących blach kątowych, których ilość odpowiada ilości ramion przewodu gwiazdowego (*b*). Jedna ściana (*d*) blach kątowych przytyka do tylnej strony ramienia (*b*), druga zaś ściana (*c*) służy jako ściana odbojowa dla pary i jest umieszczona naprzeciwko wylotu ramienia (*b*). Ściana ta dochodzi prawie do tylnej strony następnej blachy kątovej, pozostawiając tylko szczeliny (*f*), przez które uchodzi skroplina.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stojące naczynie do odwadniania pary, w którym strumień pary zostaje rozdzielony zapomocą umieszczonego w niem przewodu gwiazdowego, tem

znamiennie, że ramiona (*b*) przewodu gwiazdowego rozchodzą się wewnątrz powierzchni wyobrażonego płaszcza stożkowego, skośnie do tworzącej go, i wzdłuż ku ściankom naczynia (*g*), i odchyłone wchodzą do komór naczynia, utworzonych przez przepierzenia (*c*, *d*) z blachy kątovej, przyczem ścianki (*d*) blach kątowych przytykają do tylnej ściany kanałów przewodu (*b*) ścianki zaś (*c*), jako ścianki odbojowe, są umieszczone naprzeciwko wylotów ramion (*b*) i tak blisko dochodzą do grzbietów następnych blach kątowych, że pozostawiają w kącie, przez który para nie przechodzi, tylko szczeliny (*f*) do odprowadzania skropliny.

2. Stojące naczynie do odwadniania pary według zastrz. 1; tem znamiennie, że przepierzenia (*d*) zaopatrzone są w kierownicze rynny (*e*) dla skropliny.

Fig. 1

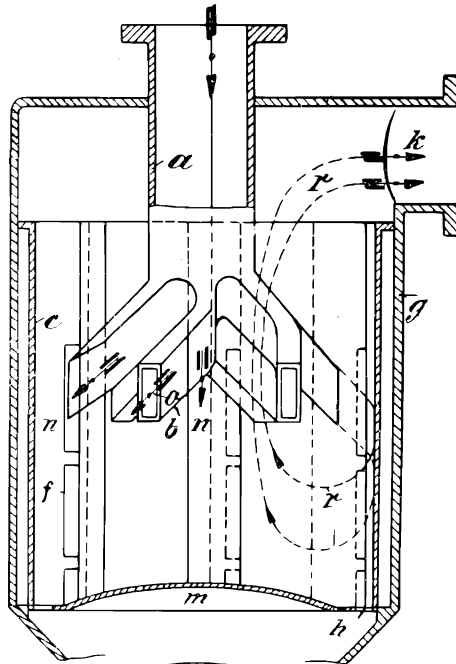

Fig. 2

